

Pregătirea scenariului fiind făcută, în seara de 27 Feb. la orele 21 si-a făcut intrarea la Rege, căruia i-a spus că s'a tras asupra populației pasnice și că "părerea guvernului meu, e că această situație nu mai poate dăinui... și că Majestatea Voastră să ia măsuri urgente pentru a pune capăt acestei situații inadmisibile din punctul de vedere al intereselor României și Uniunii Sovietice..."

Abuzurile sovietice^{pe} pe mai multe planuri, și sunt coordonate cu ale comunistilor români care strigă în Piața Palatului Regal "Moarte lui Rădescu și Maniu"

Burton Berry de două zile încearcă să-l vadă pe Vășinschi care nu i-a dat nici un semn. I-a trimis și o scrisoare.

Aceasta l-a derajat pe Vășinschi care a cerut audiență la Palat și la ora ora 15 a intrat în timp ce "strada" urla "Moarte lui Rădescu". În timpul audienței a fost de o brutalitate fără margini. L-a bruscăt pe Visoianu (ministru de externe), a strigat "Yalta sunt eu". Când a auzit că Regele i-a spus că a început consultări și că a cerut printului Stirbey să formeze guvernul, s'a adresat regelui "Aveți 2 ore și 5 minute" pentru a face cunoscut publicului că generalul Rădescu a fost demis și să faceti cunoscut numele succesorului, și a plecat bătând cu pumnul în masă și trântind usa de a căzut tencuiala.

Cenzura sovietică a primit dispoziție să suprima comunicatul ce anunța că printul Stirbey fusese însărcinat cu formarea guvernului

Presiunile lui Vășinschi au fost coordonate cu ale lui Vinogradov care pe 28 Feb. a ordonat trimiterea pe front a unui regiment de infanterie din Divizia de Gardă, cu un efectiv de 2100 ostasi. La acest abuz, generalul C. Sănătescu (sef. Comandamentului Stat Major a făcut cunoscut: "Deasemenea unitățile ce se trimit pe front peste cele 12 divizii prevăzute în art. 1, precum efectivele lor potrivite organizării noastre, sunt atribuții care apartin exclusiv Inaltului Comandament Român."

Riposta sovietică a fost promptă și în cursul nopții 28 Feb/1 Martie, din ordinul lui Vinogradov s-a ridicat tot armamentul pototativ al Batalionului Marelui Stat Major, unitate însărcinată cu paza localurilor și în cursul zilei un grup de 6 ofiteri și 20 soldați sovietici înarmați s-au postat la intrările M.St.M. interzicând accesul sau ieșirea oricărui militar român, în timp ce rusii au intrat în arhivă și au cerut desfacerea dulapurilor. La cererea generalului Socrate Mardare, a răspuns că nu dau socoteală nimănui. Mai mult aceleași abuzuri s-au produs pe front unde Armată I și 4 române li s'a interzis să mai facă orice comunicare radio cu M.St.M. român, și la aceste măsuri a protestat gen. Sănătescu.

A fost încărcată de evenimente și ziua de 28 Ianuarie 1945. După scrisoarea lui Burton Berry adresată lui Vășinschi a urmat mesajul generalului Schuyler trimis ministrului de război USA în care are arată că reprezentantul sovietic din Comisia Aliată de control nu-i consultă pe britanici și americani și în care se spune:

"Acțiunea lui Vășinschi, fără consultările Aliatilor, este considerată ca o încălcare a Declarației de la Yalta. Această situație politică din România este rezultatul direct al atitudinii și acțiunilor autorităților sovietice de câteva luni încoace și reprezintă de fapt momentul crucial al unei îndelungate campanii care vizează sovietizarea statului român.

Dacă guvernul britanic și american nu vor lua de urgență contra măsuri hotărâte, România va fi forțată să accepte un regim care este aproape în întregime de stângă și detestat de cea mai mare parte a populației. Un astfel de regim, odată ajuns la putere, va

fi, după aceea, în măsură să ducă la bun sfârșit, și pe căi legale, totala sovietizare a României..."

În aceiași zi de 28 Feb. a fost suspendat ziarul "Dreptatea" al P.N.T.-ului pentru că a tipărit un articol prin care făcea o paralelă între rebeliunea legionară din 21 Ianuarie 1941 și acțiunile comunistilor din ultima decadă a lunii Februarie 1945. Pe 1 Martie va fi interzis și ziarul liberal "Viitorul".

Tot Vâsinschi care era motorul acestei acțiuni anunța Moscova în jurul orei 20 din 28 Feb.: "Astăzi, generalul Rădescu a remis Majestății Sale, cererea de demisie a cabinetului."

Presiunea devenise și mai puternică prin sosirea a 6000 de soldați sovietici, a maresalului Malinovski venit de pe front și a aducerii generalului I.V. Susaïcov care-l va înlocui pe Vinogradov.

Deci schimbarea avea loc și în cadrul Comisiei Aliate de Control, intrându-se în faza de subordonare toată Moscova de unde pe 7 Martie va sosit planul de trei ani de schimbare al structurilor românești și de integrare în politica rusească.

Se însera în ziua de 28 Februarie și în Palatul Regal în timp ce Regele primea demisia cerută generalului Rădescu, Regina Elena i-a înmânat un lăntisor, ce-l purta la încheietura mâinii.

Rădescu a plecat spre casă iar după 2 ore, cu o mașină de piață s'a dus la Ambasada engleză care i-a oferit azil până în Mai 1945 când în urma asigurărilor date de sovietici și guvernul Groza că nu va avea de suferit, a fost lăsat liber, la domiciliu. Preluat de Misu Dulgheru, din dispoziția lui Teohari Geoegescu, a ajuns acasă. După o lună i s'a impus domiciliu obligatoriu. Între timp Nicolschi pترگاہا înscenarea "Sumanelor Negre ale căror arestări au început pe 29 Mai 1946. Fiind avertizat că după arestarea generalului Aldea urmează el, cei din jur au aranjat plecarea din țară. Pilotul Nicolae Spuză a reușit să obțină o cursă până la Tecuci și pe 17 Iunie 1946, de pe "aeroportul" Cotroceni a evadat din România într-un avion "Savoia-Marchetti". A zburat la o altitudine de 350 m, a trecut peste Turcia și a aterizat la Nicosia în condiții dificile, deoarece pânza care învelea aripile s'a sfâșiat și a început să fâlfie, dar se salvase. Peste 5 luni era condamnat la 2 ani în procesul Sumanelor Negre.

E P I L O G

După plecarea lui Nicolae Rădescu cei rămași la birourile Ministerului de interne au fost sechestrați 27 de ore.

Directorul de cabinet, Radu Ionescu a fost arestat și dus la Cuftea Martială.

La cinci luni după "jocul procentajelor" (în vol. 6 pag. 368-269 a Celui de al doilea război mondial) Winston Churchill scrie:

"În seara în care expuneam în fața Camerei Comunelor rezultatele strădaniilor noastre de la Valta, în România avea loc prima violare de către ruși atât a spiritului, cât și a literei acordurilor noastre... Am fost profund afectat de această veste, care avea să se dovedească un prototip al celor ce vor veni. Rușii au impus cu forța și prin fals guvernarea unui Partid comunist minoritar."

Prințul Alexandru Barbu Stirbey care devenise un pericol în calea comunistilor a fost invitat la o recepție, la ambasada sovietică și de acolo "intoxicat" a fost internat la spital unde după o injecție a murit pe 24-03-1945. ^{scenariul NKVD: ASASINAT.}

Calvarul în România se accentua. Avocata si ziarista Adriana Georgescu, sefa destoinică a generalului Rădescu, a fost arestată pe 29 Iulie pe când ieseaa din locuința fostului Prim ministru si condamnată într'un proces-înscenare tip comunist.

Rămăsese în picioare Omul "cheie" de care comunistii aveau nevoie ca să justifice asaltul Ministerului de Interne si crimele săvârșite pe 24 Februarie 1945: Locot. magistrat Florea OLTEANU.

După instalarea guvernului Petru Groza, Ministrul de Război l-a chemat de trei ori făcând presiuni si promisiuni asupra lui ca să modifice Raportul cu privire la evenimentele din 24 Februarie.

Tot de trei ori a refuzat, continuând să apere adevărul.

Atunci s'a trecut la represalii.

Pe 21 Mai 1945 a fost mutat la Constanta cu indicatia ca în 24 de ore să se prezinte acolo.

Era unul din cele mai dure judete sub influenta totală a rusilor exercitată prin Victor Dusa (fost secretar al judetenei de partid comunist) cel care a deslăntuit o cruntă teroare, Nicolae Doicaru din politia de siguranta si o slugă a NKVD-ului si Vasile Vâlcu (un croitor lipsit de intelect) o brută plină de cruzime.

Atmosfera de nesiguranta plutea asupra Constantei si era înțretinută si acoperită de cei trei. Acestia gasiseră o "unealtă" pe tiganul Boncărescu care teroriza populatia.

După săvârșirea mai multor infractiuni, magistratul Florea Olteanu l-a arestat si trimis la închisoarea din Constanta, unde a devenit un focar de turbulenta atacând personalul închisorii.

Procurorul ca să instaureze linistea l-a pus în lanțuri pe Boncărescu si l-a trimis cu duba la închisoarea de la Aiud.

Comunistii din Constanta au hotărât să-l lichideze si într'o zi, pe stradă, magistratul Balosache a fost împuscat, fiind confundat pe la spate cu Florea Olteanu (aveau aceiasi statură).

Imediat procurorul Florea Olteanu si-a dat seama de situatia în care se găsea si s'a dus la Spitalul militar unde s'a internat si de unde, după câteva ore a ajuns cu Salvarea Spitalului la Spitalul Militar din Bucuresti. Doctorii intelegând situatia s-au ocupat de salvarea lui. După iesirea din Spital si în timpul concediului medical a reusit să fie mutat la Procuratura din Bucuresti.

Pe 9 August 1946, la cerere a trecut în cadrul disponibil.

Din precautie si-a schimbat profilul reusind să functioneze ca profesor de matematică la Scoala pedagogică de fete din Oltenita până la 15 Iunie 1951 când a fost depistat si arestat.

S'a încercat înscenarea unui proces de crime de război, dar nu s'a reusit.

Securitatea care după 4 Ianuarie 1951 trecuse la arestarea grupului de generali si ofiteri implicati în evenimentele din 24 Feb. 1945, l-a atasat acestui grup si pe Florea Olteanu, alături de generalul Iosif Teodorescu, col. Ion Rădulescu (comandantul Reg. Special de jandarmi, lt. col. Traian Georgescu (comandanul gărzii de la MAI) si căpitanii de companii Alexandru Teodorescu, Constantin Ionescu-Borundel si Vasile Olteanu.

După 6 luni de anchetă constatându-se că generalul Iosif Teodorescu "fiind într'o stare de totală senilitate", acesta a fost eliberat pe 15-01-1952 iar ceilalti inculpati au ajuns în colonii de muncă forțată, iar cercetările în această problemă au fost preluate de Procuratura Militară a Regiunii 2 militare.

Procurorul Florea Olteanu nereusindu-se după 2 ani de anchete să fie implicat în crime de război, a fost trimis procuraturii Generale pentru anchetă în activitate politică.

A trecut prin Jilava, Pitesti, Ocnele Mari si în permanentă era în conflict cu administratia închisorilor din cauza abuzurilor săvârșite împotriva detinutilor. Neacceptând înjosirile si loviturile

pe nedrept s-a apărât. Asa s'a întâmplat la Jilava unde a fost lovit pe nedrept de militianul Pârlăteanu a ripostat și la intervenția locotenentului Ștefan s'a apărât, luptându-se cu amândoi până l-au doborât și i-au pus lanțuri la mâini și la picioare.

"Cazul politic" al apărării Ministerului de Interne pe 24 Februrie 1945 a fost format din 30 de persoane și a ajuns la procurorul general Grigoriu care după studierea dosarului a refuzat ceretarea și prin Rechizitoriul nr. 94/25 Mai 1956 a menționat că "nu există nici o probă din care să rezulte că trupele MAI ar fi tras în plin în manifestanți... că în sarcina nici unuia dintre inculpații din prezentul dosar nu se poate retine faptul că ar fi inițiat, organizat și tradus în viață planul cu privire la repri-marea violentă a manifestatiei politice din 24 Februarie 1945"

S'a hotărât "clasarea cauzei din punct de vedere penal" și "punerea în libertate a învinuiților."

Pe 15 Iunie 1956 fostul procuror Florea Olteanu a fost eliberat și după cum în regimul comunist nu există eliberare pentru adversarii politici, în 1957 rearestat și i s'a înscenat un proces pentru discutii imaginare duse la adresa regimului.

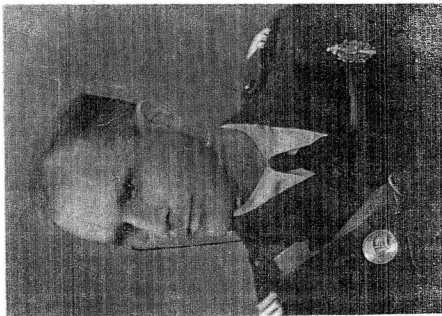
A fost condamnat la 10 ani și a trecut prin anchetele brutale conduse de călăul Gheorghe Enoiu, a ajuns la Jilava și prin reducerea de pedeapsă s'a eliberat în 1960 de la Gherla.

Din nou s'a reprofilat și a continuat să-și câștige existența ca tehnician constructor într'un regim, care el era dușman al poporului și mergea spre prăbisire, pe zi ce trecea.

Acesta a fost contextul în care și-a desfășurat viața un om ce și-a apărât demnitatea și a apărât onoarea magistraturii supusă distrugerii unui sistem barbar impus Țării de U.R.S.S.

Date după interviul acordat Lui Romulus Rusan și Ioana Boca de la Memorialul "Sighet" în jurul dicției purtate legate de evenimentele loviturii de stat rusești contemporane nouă, și în concordanță cu documentele prăfuite de după 60 de ani.

Relatare de C. Ionitoiu.

Florea OLTEANU